

Indenrigsministeren: Hvad de til Udvalgets § 1 stillede Underændringsforslag angaaer, da skal jeg tillade mig at anbefale, at man stiller sig noget varsomt overfor dem, saa at man ikke kommer til at sætte den der foreskrevne særlige Mulet høiere, end det med Hensyn til Hensigtens Opnaaelse kan være nødvendigt. Jeg har allerede ved Sagtlovforslagets 1ste Behandling udtalt, hvad jeg her skal fastholde, at det forekommer mig, at de Mulebestemmelser, der ere foreslaaede i den nævnte § 1, i og for sig ere tilstrækkelige til at værne om Sagten, forsaavidt det overhovedet er muligt ved Mulet at kunne værne om den, og at det forekommer mig, at der er god Grund til at nedsætte de særlige Muleter fra de Beløb, hvortil de i 1840 bleve bestemte. Dermed vil jeg dog naturligvis ikke have sagt, at der, forsaavidt Udvalget efter Udfaldet af Discussionen her maatte komme til en noget anden endelig Scala end den, der nu foreligger i dets Ændringsforslag, vilde være nogen uoverstigelig Hindring tilstede fra min Side for at gaae ind derpaa. Hvad jeg fremhæver, er kun, at der er god Grund til ikke at sætte de i § 1 omhandlede Bøder høiere, end Hensigten synes at kræve. Jeg skal iøvrigt allerede af den Grund ikke nu gaae ind paa at erklære mig nærmere om de enkelte Underændringsforslag til § 1, saaledes som de foreligger, da de ikke ville kunne passe ind i en god Redaction af Paragraphen. Jeg anseer det saaledes for rigtig for mit Vedkommende ved denne Behandling at indskrænke mig til den almindelige Udtalelse, at der vel, som sagt, ikke er Noget til Hinder for, at jeg kan modtage Paragraphen med en noget anden Redaction end den, der her foreligger, naar blot Scalaen ikke bliver meget høiere, men at jeg dog paa den anden Side troer, at der er al god Grund til at være varsom med Hensyn til Ansættelsen af disse Muleters Størrelse. — Jeg skal derhos særlig nævne Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 1, idet jeg maa modsætte mig, at Muleten for ulovlig Skydning af Fasaner nedsættes til under 15 Rd. Jeg modsætter mig dette ikke blot af Hensyn til det kongelige Fasaneri paa Almager, men ogsaa af Hensyn til det særlige Forhold, der

bestaaer i Henseende til Fasanerierne og deres Underhold her i Landet, hvorefter Sagten paa Fasaner forekommer mig at ligge meget nærmere ved Dybert, end almindelig ulovlig Sagt gjør. — Derimod maa jeg omvendt erklære mig fuldstændig enig med de ærede tvende Underændringsforslagsstillere til § 1 (Carlsen og Thygeson) i, at der vel kan være Grund til at optage nogle flere Dyr i Paragraphen, end der af Udvalget er foreslaaet. Jeg skal saaledes, skjøndt jeg forøvrigt heller ikke kan tiltræde de dertil sigtende Underændringsforslag, saaledes som de foreligger, fordi de efter deres Redaction ikke vilde passe ind i § 1, kun sige, at jeg for mit Vedkommende vilde anbefale, at man optog de i Underændringsforslagene under Nr. 7 nævnte 3 Arter af Fugle. Der vilde heller ikke fra min Side være Noget at erindre imod, at man optog Graagaasen, hvormod jeg, forsaavidt man vilde fastholde det almindeligere Udtryk: „Wildgaas“, bestemt maatte sætte mig imod Optagelsen, idet Wildgaasen af alle Landmænd ansees for farlig og skadelig for de nysaaede Marker.

Hvad de til Udvalgets § 2 stillede Underændringsforslag angaaer, da befinder jeg mig uenig ligeoverfor dem paa et for mig lidt ukjendt Territorium. Jeg vil dog sige, at jeg ikke har kunnet fatte den rette Betydning af tvende ærede Medlemmers Forslag under Nr. 9 og 10 om, at Raabukke skulle være fredede fra 1ste Marts til 1ste Juni. Det har ikke ret kunnet blive mig klart, at der er nogen tilstrækkelig Grund til at fastsætte en saadan Fredningstid, hvormod jeg vel kan see, at der kan være nogen Grund til at frede dem i den af Udvalget foreslaaede Tid. Jeg skal dog paa den anden Side ikke nægte, at det hos mig ikke vil møde nogen uoverstigelig Hindring overhovedet at indlade Fredningen af Raabukke, hvorved jeg forudsætter, at der i § 2 kun er Spørgsmaal om Fredningen, og at man altsaa ikke ved samme paatænker at standse Bildtthvert og Krybskytteri. Jeg antager nemlig, at der ligger en Garanti for Raabukkens Fredning, som ikke vil være at forkaeste, dert, at det er i de vedkommende Cieres egen Interesse, at Raabukkene holdes vedlige. — Hvad Algerhønsene angaaer, da nægter jeg derimod